πόδειξις δὲ ὅτι ἅπασαι αὐτοῦ αἱ εἰκόνες φέρουσιν ἑλληνιστὶ ὑπογεγραμμένον τὸ ἀθάνατον ὄνομά του. Ἔκτυπον δὲ τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοτοκοπούλου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἀριστοτέχνου καλλιτεχνηθείσης, σωζομένης δὲ ἐν τῇ πινακοθήκῃ τοῦ Λούβρου, εὕρηται ἐν τοῖς πίναξι τοῖς προσηρτημένοις εἰς τὰς περὶ Ἑλλάδος ἐρεύνας τοῦ Γάλλου Buchon. Ὁ μέγας καλλιτέχνης ἐπαιδεύθη, ἔζησεν, ἐτιμήθη καὶ ἐδοξάσθη ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, ἔμεινεν ὅμως δι' ὅλου τοῦ βίου Ἕλλην τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ θαυμασιώτατον, διέλαμψεν ὡς νέος τις Ζεῦξις ἢ Παρράσιος καθ' ὃν χρόνον τὸ πολυπαθὲς ἔθνος, εἰς ἀτέραμνον ὑπεζευγμένον δουλείας ζυγὸν, οὐδεμίαν ἢ ἀμαυρὰν εἶχεν ἐν στέρνοις ἐθνικὴν συνείδησιν. [Ἐκ τῆς «Κλειοῦς]·

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μονάχου·

«Τῇ 4|16 Σεπτεμβρίου ἤρξατο ἡ προαναγγελθεῖσα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἔκθεσις ἐν Μονάχῳ, ἡ πρώτη, ἐν Γερμανίᾳ, τρίτη δὲ διεθνής. Ἐν αὐτῇ ἀντιπροσωπεύονται πᾶσαι αἱ πρόοδοι τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μέχρις ἐσχάτων, ἐστὶ δὲ ἐφάμιλλος τῶν ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ γενομένων ἠλεκτρικῶν ἐκθέσεων. Ἐκτὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἠλεκτρικῶν μηχανῶν κινουμένων διὰ ἀτμομηχανῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς ἐκθέσεως, τοῦ Ὑαλίνου παλατίου, ὑπάρχουσιν ἄλλαι κινούμεναι διὰ ἀτμομηχανῶν εὑρισκομένων ἐν ἀποστάσει τριάκοντα πέντε χιλιομέτρων, μακρὰν τοῦ Μονάχου, (ἐν Miesbach). Λίαν ἐνδιαφέρουσι πρὸς τούτοις αἱ διὰ τηλεφώνου συγκοινωνίαι, ὧν μία εἶνε ἀποστάσεως 70 χιλιομέτρων συνδέουσα τὸ Μόναχον μὲ τὸ Oberammergau, χωρίον γνωστὸν διὰ τὴν κατὰ δεκαετίαν ἐν αὐτῷ γινομένην παράστασιν τῶν Παθῶν τοῦ Χριστοῦ, ἄλλαι δὲ φέρουσι πρὸς τὰ περίπου μέχρις ἑνὸς ἡμίσεος χιλιομέτρου ἀπέχοντα θέατρα. Τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ἐστὶν, ἐννοεῖται, τὸ μόνον ἐν αὐτῇ παραδεδεγμένον, εὑρίσκεται δὲ ὑπὸ παντοῖα συστήματα, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὸ τοῦ Ἔδισον. Θέατρον, γλυπτοθήκη, πινακοθήκη, ξενοδοχεῖον, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκκλησία φωτίζονται διὰ ἠλεκτρικοῦ φωτός. Διαμέρισμα γεωργικὸν καὶ ἰατρικὸν καταδείκνυσι τὴν ἐν τῇ γεωργίᾳ καὶ τῇ ἰατρικῇ χρῆσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Δυστυχῶς ἔλλειψις ἴσως χώρου μᾶς ἐστέρησε τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἀεροδρόμονος καὶ τῆς ἠλεκτρικῆς λέμβου, ἥτις τοσοῦτον ἐποίησε κρότον ἐν Παρισίοις. Αἱ ὁδοὶ περὶ τὴν ἔκθεσιν εἰσὶ λαμπρῶς δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς φωταγωγημέναι. Ἐπίσης φωτίζονται καὶ τὰ κωδωνοστάσια τῆς μητροπόλεως. Ἔχομεν ὅμως τοὐλάχιστον τὸν ἠλεκτρικὸν σιδηρόδρομον, οἷον καὶ ἐν Παρισίοις ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Βορρᾶ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ πλείστας ἐφαρμογὰς εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

—Ἀπὸ τοῦ μηνὸς τούτου ἤρξατο ἐν Ἑρμουπόλει ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Στάμου Ι. Καγκάδη, μηχανολόγου, ἡ ἔκδοσις ἀξιολόγου βιομηχανικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, ὑπὸ τὸν τίτλον « Ὁ βιομήχανος Ἕλλην ». Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ περιοδικοῦ τούτου χαιρετίζομεν μετ' ἰδιαζούσης εὐχαριστήσεως καθότι, θεωροῦμεν αὐτὸ οὐ μόνον ὡς τεκμήριον ἀσφαλὲς τῆς βιομηχανικῆς ἐπιδόσεως τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ ὡς ὄργανον δυνάμενον τὰ μάλιστα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀρτιγεννήτου ἡμῶν βιομηχανίας διὰ τῆς ἀνακοινώσεως ποικίλων γνώσεων χρησίμων εἰς μόρφωσιν τῶν εἰς τὴν βιομηχανίαν ἀσχολουμένων καὶ προαγωγὴν τοῦ ζωτικωτάτου τούτου κλάδου τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Διὰ τοῦτο θερμῶς εὐχόμεθα τὴν εὐδοκίμησιν καὶ στερέωσιν τοῦ νεοφανοῦς περιοδικοῦ φύλλου, καὶ συνιστῶμεν εἰς πάντα φιλοπρόοδον, μάλιστα δὲ τοὺς παρ' ἡμῖν βιομηχάνους, τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ.

—Τὸ νέον θέατρον Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ κατάστημα τῆς δημαρχίας ἐξετέθησαν τὰ σχέδια τοῦ Γάλλου ἀρχιτέκτονος Girard περὶ ἀποπερατώσεως τοῦ μεγάλου θεάτρου τῆς πόλεως. Ἡ δαπάνη πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν προϋπολογίζεται εἰς 1,300 000 δραχ. «Ἐν τοῖς σχεδίοις του τούτοις, γράφει ἡ «Νέα Ἐφημερὶς », ὁ Γάλλος ἀρχιτέκτων ἐπεδίωξε πρὸ πάντων τὴν πολυτέλειαν, τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τῶν ἐκ πυρκαϊᾶς κινδύνων, πρὸς ὃν μάλιστα σκοπὸν ἡ σκηνὴ, ὅπου οἱ ἐκ πυρκαϊᾶς κίνδυνοι, κατεσκευάσθη εἰς τρόπον ὥστε ἐν τοιαύτῃ δυστυχεῖ περιπτώσει νὰ καταναλωθῇ αὕτη χωρὶς οὐδὲν νὰ πάθῃ τὸ λοιπὸν θέατρον, ἀφ' οὗ τεχνηέντως ἀποχωρίζεται. Οἱ διάδρομοι τοῦ θεάτρου δυναμένου νὰ συμπεριλάβῃ 1500 θεατὰς εἰσὶν εὐρύτατοι, αἱ δ' ἔξοδοι πολυάριθμοι καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς πλευρὰς λειτουργοῦσαι διὰ δέκα στερεῶν κλιμάκων, δι' ὧν ἐντὸς πέντε λεπτῶν νὰ κενοῦται ὅλη ἡ αἴθουσα, ἥτις ὁδηγοῦσα εἰς πολυτελῆ ἐξώστην εἶνε μεγαλοπρεπεστάτη· τὸ δὲ καφενεῖον καλλιτεχνικώτατα διεσκευασμένον. Εἰς ἑκάστην σειρὰν θεωρείων, ἀνὰ ἕξ, διατίθεται καὶ μία μικρὰ αἴθουσα ἀναπαυτικωτάτη, ἡ δὲ σκηνὴ εἶνε κατεσκευασμένη εἰς πολὺ μεγαλειτέραν εὐρύτητα τῆς ἀνέκαθεν προωρισμένης, μήκους 25 μέτρων ἐπὶ 21, καὶ ἡ μηχανική της τοιαύτη, ὥστε νὰ παριστάνωνται ἐπ' αὐτῆς τὰ πολυπλοκώτερα τῶν μελοδραμάτων. Ἐπὶ τῶν σχεδίων δὲ τούτων ὁ ἀρχιτέκτων διένειμε καὶ ἐξηγηματικὴν ἔκθεσιν, χρήσιμον διὰ τοὺς πολλούς.

Δεύτερον σχέδιον ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλλερ, καὶ τρίτον, ἐκπροθέσμως ὅμως, ὑπὸ τοῦ κ. Φαλιέρου· καὶ τὰ τρία δὲ εἰσὶν ἐκτεθειμένα εἰς θέαν τοῦ κοινοῦ ἐν τῷ δημοτικῷ Καταστήματι. Ἡ προθεσμία τῆς κρίσεως λήγει ὅσονούπω.

—Μετάφρασιν ἔμμετρον τοῦ Ὁμήρου εἰς δεκαπεντασυλλάβους καὶ εἰς γλῶσσαν καθαρεύουσαν ἐπεξεργάζεται ἀπό τινος ὁ γνωστὸς ποιητὴς κ. Γ. Παράσχος, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς «Ἰλιάδος», ἧς ἤδη μετέφρασε τὰ πέντε πρῶτα στοιχεῖα.

Εὐχαρίστως δ' ἀναγγέλλομεν, ὅτι τῆς μεταφράσεως ταύτης ἀποσπάσματα κάλλιστα θέλομεν δημοσιεύσει εἰς προσεχὲς φύλλον, τοῦ εὐγενοῦς συγγραφέως εὐαρεστηθέντος τῇ αἰτήσει ἡμῶν νὰ κοσμήσῃ δι' αὐτῶν τὰς στήλας τῆς «Ἑστίας».

—Εἰσήχθη ἡ διδασκαλία τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης εἰς πέντε γυμνάσια τοῦ Κράτους, εἰς τὰ τοῦ Βώλου, Σύρου, Πατρῶν, Ζακύνθου καὶ Κερκύρας.

— Νέα γυμνάσια συνέστησαν ἐν Ἀμφίσσῃ καὶ Δημητσάνῃ.

— Ἐξεδόθησαν νέαι ἐφημερίδες ἐν Κερκύρᾳ μὲν ἡ «Χρυσαλλὶς» καὶ ὁ «Γάτος» ἐν Καρδίτσῃ δὲ ἡ «Καρδίτσα».

— Ἐξεδόθη εἰς ἰδιαίτερον τόμον ἡ ἐν τῷ «Τοξότῃ» δημοσιευθεῖσα μετάφρασις τοῦ «Τορκουεμάδα» τοῦ Οὐγκώ.

— Καλλιτεχνικώτατοι «Ἡμεροδεῖκται» τοῦ ἔτους 1883 ἑλληνικοὶ καὶ γαλλικοὶ ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα φιλοκάλου βιβλιοπώλου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Εἰσὶ ποικίλοι τὸν χρωματισμὸν καὶ τὸ μέγεθος, ἀποτελοῦσι δ' ἐν ὅλῳ 40 εἴδη. Τιμῶνται ἀπὸ 1,30 δρ. μέχρι 3,60.

ΒΙΒΛΙΑ

2622. Ἑστία. Ἐκδίδοται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 19 Σεπτεμβρίου 1882. Ἀριθ. 351 (299). Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Ἀγγέσμου, ἀρ. 9. 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Τὸ ἀκούσιον ταξείδιον. (Διήγημα τοῦ Λουκιανοῦ Βιάρ. Μετάφρ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). — Ἀθηναϊκὰ (Γάμοι ἐπὶ τουρκοκρατίας) ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου —Φερδινάνδος Λεσσέψ.—Ἀγροτικαὶ ἐπισολαὶ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.—Δάνειον πνεῦμα.—Ἀλήθειαι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1693.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρηθήσεται ἓν βιβλίον].

Ἡ †δ†ν† δ†ατέ†ε† ἀ†ὸ †ή† ε†τ†χ†α† κ†τ† τ†υ†ο †τ† ἡ †ὲ† ἡ†ο†ὴ †γ†ρ†ζ†τ†ι † δ† ε†τ†χ†α †ὲ† π†λ†ι†α†.

Συμπλήρωσον τὰ ἐλλείποντα γράμματα ἐν τῷ ἀνωτέρω λογίῳ.

1694.

Μὲ τὸ ἥμισύ μου εἶμαι ὁ ἁπανταχοῦ ὑπάρχων·
Μὲ τὸ ὅλον μου ὁ μόνος μεταξὺ τῶν ζώων ἄρχων.

ΛΥΣΕΙΣ

1690.

Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς ἐλευθέρους ἄνδρας εἶνε ὅ,τι ἡ ἐλευθερία εἰς δούλους· αὕτη καθίστησιν ἀνεξάρτητον τὸ σῶμα, ἐκείνη δὲ τὴν ψυχήν.

1691.

Πατὴρ — ἀήρ.

1692.

Μ Ι Λ Ω Ν
Ι Κ Α Ν Η
Λ Α Β Ι Σ
Ω Ν Ι Ο Σ
Ν Η Σ Σ Α